

Warszawa, dnia 12 marca 2019 r.

Poz. 482

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 lutego 2019 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523 oraz z 2018 r. poz. 2243) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1010), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 650),
- 2) ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. poz. 1162),
- 3) ustawą z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669),
- 4) ustawą z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 21 lutego 2019 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 196 ust. 1 i 4, art. 200 i art. 236 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 650), które stanowią:

Art. 196. „1. Do postępowań w sprawach przedsiębiorców wszczętych na podstawie przepisów dotychczasowych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.”

„4. Do spraw, o których mowa w ust. 1–3, stosuje się także przepisy art. 2, art. 8, art. 10–12, art. 14, art. 15, art. 27 oraz art. 28 ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1.”

„Art. 200. Kontrolę wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorcy wszczętą i niezakończoną przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych. Czynności kontrolne wykonane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 ust. 1, zachowują ważność.”

„Art. 236. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 184, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2018 r.;
- 2) art. 185, który wchodzi w życie z dniem 11 lipca 2019 r.;
- 3) art. 188, który wchodzi w życie z dniem 1 października 2018 r.”;

- 2) art. 40, art. 41 ust. 1, art. 44 i art. 45 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. poz. 1162), które stanowią:

„Art. 40. 1. Do postępowań w sprawach zezwoleń, o których mowa w art. 16 ustawy zmienianej w art. 38, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, zachowują ważność w zakresie i przez czas w nich określony.

3. Do złożonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wniosków o wydanie zezwolenia wydawanego w związku ze zmianą granic specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie ustawy zmienianej w art. 38, dokonaną po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, do wydania zezwolenia stosuje się przepisy dotychczasowe.”

Art. 41. „1. Zarządzający specjalną strefą ekonomiczną, uprawnieni do korzystania ze zwolnienia od podatku dochodowego od osób prawnych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 38 w brzmieniu dotychczasowym zachowują to uprawnienie na zasadach dotychczasowych.”

„Art. 44. 1. Przepisy art. 21 ust. 1 pkt 63a, ust. 5a, 5c i 5ca–5cd i art. 26e ust. 6 ustawy zmienianej w art. 35, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 1a ust. 2 pkt 3 lit. a, art. 16 ust. 1 pkt 58, art. 17 ust. 1 pkt 34, ust. 4–6d i art. 18d ust. 6 ustawy zmienianej w art. 37, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 12 ust. 3, art. 12b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w zakresie, w jakim dotyczą działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorcę na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 38, stosuje się do dochodów osiągniętych z tej działalności od dnia 1 stycznia 2019 r.

2. Przepis art. 12 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do zezwoleń wydanych pod dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 45. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 38 pkt 2, 7, 8, pkt 10 lit. a i b, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

- 3) art. 350 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669), który stanowi:

„Art. 350. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2018 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1, art. 42 pkt 2 lit. b oraz art. 334 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 19 pkt 3 lit. b w zakresie dodawanego w art. 21 w ust. 1 pkt 39c, art. 120 pkt 1, art. 127 pkt 33–36 i 39 oraz art. 167, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.”;

- 4) odnośnika nr 1 oraz art. 48 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiającą przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 1) oraz dyrektywę Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (Dz. Urz. UE L 139 z 5.06.2018, str. 1).”

„Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 16 w zakresie art. 23s ust. 4 i art. 2 pkt 9 w zakresie art. 11g ust. 4 oraz art. 25, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 30 i art. 31, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 22 lutego 2019 r. (poz. 482)

USTAWA

z dnia 20 października 1994 r.

o specjalnych strefach ekonomicznych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb ustanawiania specjalnych stref ekonomicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzania takimi strefami oraz szczególne zasady i warunki prowadzenia na ich terenie działalności gospodarczej.

Art. 2. Specjalną strefą ekonomiczną, zwaną dalej „strefą”, jest wyodrębniona zgodnie z przepisami ustawy, niezamieszkała część terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na której terenie może być prowadzona działalność gospodarcza na zasadach określonych ustawą.

Art. 3. Strefa może być ustanowiona w celu przyspieszenia rozwoju gospodarczego części terytorium kraju, w szczególności przez:

- 1) rozwój określonych dziedzin działalności gospodarczej;
- 2) rozwój nowych rozwiązań technicznych i technologicznych oraz ich wykorzystanie w gospodarce narodowej;
- 3) rozwój eksportu;
- 4) zwiększenie konkurencyjności wytwarzanych wyrobów i świadczonych usług;
- 5) zagospodarowanie istniejącego majątku przemysłowego i infrastruktury gospodarczej;
- 6) tworzenie nowych miejsc pracy;
- 7) zagospodarowanie niewykorzystanych zasobów naturalnych z zachowaniem zasad równowagi ekologicznej.

Rozdział 2

Ustanawianie, łączenie, znoszenie stref oraz zmiana ich obszaru

Art. 4. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, ustanawia strefę w drodze rozporządzenia. W rozporządzeniu tym określa się:

- 1) nazwę, teren i granice strefy,
- 2) zarządzającego strefą, zwanego dalej „zarządzającym”,
- 3) okres, na jaki ustanawia się strefę

– biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia realizacji celów, o których mowa w art. 3, na terenie obejmowanym strefą.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki przedstawia wniosek, o którym mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii zarządu województwa oraz zgody rady gminy właściwej ze względu na położenie strefy.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki dołącza do wniosku, o którym mowa w ust. 1, analizę przewidywanych skutków społecznych i ekonomicznych ustanowienia strefy.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przedmioty działalności gospodarczej, na które nie będzie wydawane zezwolenie, o którym mowa w art. 16 ust. 1,
- 2) maksymalną wielkość pomocy publicznej, którą można udzielić przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą na terenie strefy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1,
- 3) warunki udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą na terenie strefy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1,
- 4) warunki uznawania wydatków za wydatki poniesione na inwestycję na terenie strefy, a także ich minimalną wysokość,

- 5) koszty inwestycji uwzględniane przy obliczaniu wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenie, o którym mowa w art. 16 ust. 1, po dniu 31 grudnia 2000 r.,
- 6) sposób dyskontowania kosztów inwestycji i wielkości pomocy publicznej na dzień uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1

– biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia zgodności udzielonej pomocy z prawem Unii Europejskiej.

Art. 5. 1. Strefa może być ustanowiona, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, wyłącznie na gruntach stanowiących własność zarządzającego, Skarbu Państwa, jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego albo związku komunalnego lub będących w użytkowaniu wieczystym zarządzającego albo jednoosobowej spółki Skarbu Państwa.

2. Strefa może być ustanowiona także, jeżeli nabycie przez zarządzającego lub jednostkę samorządu terytorialnego prawa do gruntów, o którym mowa w ust. 1, wynika z umowy zobowiązującej, która przewiduje ustanowienie strefy jako jedyny warunek nabycia.

3. Część strefy może obejmować grunty stanowiące własność lub użytkowanie wieczyste podmiotów innych niż wymienione w ust. 1, za ich zgodą, w przypadku gdy:

- 1) w ramach inwestycji prowadzonej na terenie strefy zostanie utworzona określona liczba nowych miejsc pracy lub zostaną poniesione nakłady inwestycyjne o określonej wartości lub
- 2) w wyniku inwestycji będzie prowadzona działalność polegająca na uruchomieniu wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług, lub
- 2a) w wyniku inwestycji będzie prowadzona działalność w zakresie budownictwa okrętowego lub przemysłów komplementarnych, lub
- 3) inwestycja będzie dotyczyła usług:
 - a) badawczo-rozwojowych,
 - b) informatycznych,
 - c) rachunkowości i kontroli ksiąg,
 - d) w zakresie księgowości, z wyłączeniem deklaracji podatkowych,
 - e) centrów telefonicznych lub
- 4)¹⁾ pełna realizacja rozpoczętej inwestycji będzie wymagała zwiększenia terenu strefy o nie więcej niż 2 ha.

4.²⁾ Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria dotyczące warunków wymienionych w ust. 3 pkt 1–3, uwzględniając konieczność zróżnicowania kryteriów określonych w ust. 3 pkt 1 w zależności od stopy bezrobocia w powiecie właściwym ze względu na położenie strefy, a także biorąc pod uwagę Polską Klasyfikację Wyrobów i Usług.

Art. 5a. 1.³⁾ Rada Ministrów, mając na względzie realizację celów, o których mowa w art. 3, może, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, znieść strefę przed upływem okresu, na jaki została ona ustanowiona, zmienić jej obszar lub połączyć strefy, z tym że łączny obszar wszystkich stref nie może przekroczyć 25 tys. ha.

1.⁴⁾ Rada Ministrów, mając na względzie realizację celów, o których mowa w art. 3, może, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, znieść strefę przed upływem okresu, na jaki została ona ustanowiona, połączyć strefy, z tym że łączny obszar wszystkich stref nie może przekroczyć 25 tys. ha.

1a.⁵⁾ W przypadku gdy zmiana obszaru strefy dotyczy budownictwa okrętowego lub przemysłów komplementarnych, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, występuje minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

1a. (uchylony)⁶⁾

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 38 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. poz. 1162), która weszła w życie z dniem 30 czerwca 2018 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 38 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 4.

⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 38 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wejdzie w życie z dniem 16 czerwca 2019 r.

⁵⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 6.

⁶⁾ Przez art. 38 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wejdzie w życie z dniem 16 czerwca 2019 r.

2. Zniesienie strefy nie może nastąpić w okresie, w którym pozostaje w mocy choćby jedno zezwolenie wydane na podstawie art. 16 ust. 1.

3. Zakazu, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się, gdy obszar, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą na podstawie zezwolenia, zostanie włączony do obszaru innej strefy z zachowaniem prawa przedsiębiorcy do zwolnień podatkowych na dotychczasowych warunkach.

4. Zmniejszenie obszaru strefy nie może dotyczyć nieruchomości, na których prowadzona jest działalność na podstawie zezwolenia wydanego zgodnie z art. 16 ust. 1, chyba że przedsiębiorca prowadzący tam działalność na podstawie zezwolenia wyrazi na to zgodę.

5. (uchylony)

Rozdział 3

Zarządzanie strefą i zwolnienia podatkowe

Art. 6. 1. Zarządzającym może być wyłącznie spółka akcyjna lub spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w której Skarb Państwa albo samorząd województwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

Art. 6a. 1.⁷⁾ Pełnienia funkcji członka zarządu spółki będącej zarządzającym nie można łączyć z zatrudnieniem u przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie danej strefy lub przedsiębiorcy korzystającego ze wsparcia nowej inwestycji na podstawie decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. poz. 1162), bez względu na podstawę prawną zatrudnienia.

2. Zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, nie można podjąć w okresie roku od dnia zaprzestania pełnienia funkcji członka zarządu spółki będącej zarządzającym.

Art. 7. 1. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której Skarb Państwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 5 osób, w tym:

- 1) po jednym przedstawicielu: ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – jako przedstawicieli Skarbu Państwa;
- 2) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.

1a. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której samorząd województwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 5 osób, w tym:

- 1) dwóch przedstawicieli samorządu województwa;
- 2) przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 3) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, z wyłączeniem samorządu województwa, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.

1b. (uchylony)

2.⁸⁾ Do składu rady nadzorczej, o której mowa w ust. 1 i 1a, nie może być powołana osoba, która jest członkiem rady nadzorczej, zarządu lub pracownikiem przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie strefy lub przedsiębiorcy korzystającego ze zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji, lub pozostaje z takim przedsiębiorcą w powiązaniach w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, z późn. zm.⁹⁾).

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 38 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 38 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; ze zmianą wprowadzoną przez art. 8 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1162, 1291, 1629, 1669, 1693, 2073, 2159, 2192, 2193, 2212, 2215, 2243, 2244, 2245, 2429 i 2500 oraz z 2019 r. poz. 37 i 326.

Art. 8. 1. Do zadań zarządzającego należy prowadzenie – zgodnie z planem rozwoju strefy określonym w art. 9, regulaminem strefy, o którym mowa w art. 10, oraz przepisami prawa – działań zmierzających do rozwoju działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy, a w szczególności:

- 1) umożliwianie, na podstawie umowy, przedsiębiorcom prowadzącym działalność na terenie strefy używania i korzystania ze składników mienia położonych na obszarze strefy, których zarządzający jest właścicielem lub posiadaczem zależnym;
- 2) gospodarowanie w sposób ułatwiający prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy urządzeniami infrastruktury gospodarczej i technicznej oraz innymi składnikami mienia, których zarządzający jest właścicielem lub posiadaczem zależnym;
- 3) świadczenie, na podstawie umowy, przedsiębiorcom prowadzącym działalność na obszarze strefy usług oraz tworzenie warunków do świadczenia usług przez osoby trzecie;
- 4) prowadzenie działań promujących podejmowanie działalności gospodarczej w strefie;
- 5) podejmowanie działań zmierzających do powstawania klastrów;
- 6) współpraca w zakresie uwzględniania w procesie kształcenia potrzeb rynku pracy w strefie:
 - a) ze szkołami ponadpodstawowymi, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 996, 1000, 1290, 1669 i 2245),
 - b)¹⁰⁾ z uczelniami lub federacjami podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668, 2024 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 276).

2. Zarządzający może zbywać przysługujące mu prawo własności nieruchomości i użytkowania wieczystego gruntów położonych na terenie strefy, jeżeli jest to zgodne z planem rozwoju strefy, o którym mowa w art. 9. Zarządzającemu służy prawo pierwokupu w zakresie prawa własności i użytkowania wieczystego położonych na obszarze strefy nieruchomości.

3. Zarządzający realizując zadania określone planem rozwoju strefy, o którym mowa w art. 9, może zlecać osobom trzecim wykonanie niektórych zadań, o których mowa w ust. 1.

4. Organ właściwy na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2204 i 2348 oraz z 2019 r. poz. 270) może zlecić zarządzającemu w drodze umowy przygotowanie nieruchomości do sprzedaży oraz zorganizowanie i przeprowadzenie przetargu na zbycie tej nieruchomości.

Art. 8a. 1. Zarządzający będący podmiotem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986 i 2215 oraz z 2019 r. poz. 53), udzielając zamówienia, o którym mowa w art. 4d ust. 1 pkt 9 tej ustawy, którego wartość przekracza wyrażoną w złotych równowartość kwoty 30 000 euro, zamieszcza ogłoszenie o udzielanym zamówieniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

2. Zamówienie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane w sposób zapewniający zachowanie przejrzystości i równego traktowania podmiotów zainteresowanych wykonaniem zamówienia oraz z uwzględnieniem okoliczności mogących mieć wpływ na jego udzielenie.

3. Zarządzający nie udostępnia informacji związanych z zamówieniem, o którym mowa w ust. 1, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2018 r. poz. 419 i 1637), jeżeli podmiot zainteresowany wykonaniem zamówienia, nie później niż przed zawarciem umowy o wykonanie tego zamówienia, zastrzegł, że nie mogą być one udostępniane.

4. Zarządzający zamieszcza niezwłocznie na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informację o udzieleniu zamówienia, o którym mowa w ust. 1, podając nazwę albo imię i nazwisko podmiotu, z którym zawarł umowę o wykonanie zamówienia, albo informację o nieudzieleniu tego zamówienia.

Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki ustala, w drodze rozporządzenia, plan rozwoju strefy, uwzględniając analizę, o której mowa w art. 4 ust. 3.

2. Plan rozwoju strefy określa w szczególności cele ustanowienia strefy, działania służące osiągnięciu tych celów oraz obowiązki zarządzającego dotyczące działań zmierzających do osiągnięcia celów ustanowienia strefy i terminy wykonania tych obowiązków.

Art. 10. 1. Sposób wykonywania zarządu strefą przez zarządzającego określa regulamin strefy.

2. Regulamin strefy wydaje zarządzający. Wydanie oraz zmiana regulaminu strefy wymaga zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Zarządzający doręcza regulamin strefy przedsiębiorcom prowadzącym działalność na terenie strefy przy zawarciu umów, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 3, a także podaje regulamin do wiadomości publicznej.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 29 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669), która weszła w życie z dniem 1 października 2018 r.

Art. 11. 1. Przedsiębiorcy prowadzący działalność na terenie strefy mogą powołać radę strefy.

2. Rada strefy może przedstawiać opinie i wnioski w sprawach dotyczących prowadzenia działalności na terenie strefy i jej rozwoju.

3. Organizację i tryb działania rady strefy określa opracowany i uchwalony przez radę regulamin.

Art. 12.¹¹⁾ 1. Dochody uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w ramach zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez osoby prawne lub osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są zwolnione od podatku dochodowego, odpowiednio na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych lub w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zwolnienie to stanowi pomoc publiczną, przy czym wielkość tej pomocy nie może przekroczyć jej maksymalnej wielkości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 4.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca posiada co najmniej dwa zezwolenia, o których mowa w art. 16 ust. 1, przyjmuje się, że rozliczenie pomocy publicznej następuje zgodnie z kolejnością wydawania zezwoleń.

3. Rozliczenie pomocy publicznej przyznanej przedsiębiorcy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, ma zastosowanie wyłącznie do zezwolenia, w ramach którego realizowana jest inwestycja i w oparciu o tę inwestycję prowadzona jest działalność gospodarcza.

Art. 12a. 1. Przedsiębiorcy korzystający z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych – przechowują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty, a przedsiębiorcy korzystający z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, z tytułu tworzenia nowych miejsc pracy – dodatkowo przechowują dokumenty związane z poborem podatków oraz innych dochodów budżetu państwa, a także przychodów państwowych funduszy celowych.

2. Księgi oraz dokumenty określone w ust. 1 są przechowywane do czasu upływu okresu przedawnienia roszczeń związanych ze zwrotem pomocy publicznej.

Art. 12b. 1. W przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu pomocy publicznej, udzielonej zgodnie z ustawą. Do dnia zwrotu tej pomocy przedsiębiorcy nie może zostać udzielone nowe zezwolenie.

2. W przypadku cofnięcia albo stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla przedsiębiorcy w sprawach podatku dochodowego kopię wydanej decyzji w terminie 14 dni, licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się prawomocna.

3.¹²⁾ W przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2, określa w drodze decyzji kwotę pomocy publicznej podlegającą zwrotowi pomniejszoną odpowiednio o kwotę podatku należnego, o którym mowa w art. 21 ust. 5c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.¹³⁾) albo art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

4.¹²⁾ W kwocie pomocy publicznej podlegającej zwrotowi, o której mowa w ust. 3, uwzględnia się odsetki liczone jak dla zaległości podatkowych. W odniesieniu do pomocy publicznej wynikającej ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 5c pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 17 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, odsetki liczone są za okres od dnia udzielenia pomocy publicznej do dnia wydania decyzji o uchyleniu, a zakresie pozostałej pomocy publicznej podlegającej zwrotowi do dnia jej zwrotu. W odniesieniu do pomocy publicznej wynikającej ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 5c pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 17 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, odsetek nie nalicza się.

Art. 12c. Roszczenia związane ze zwrotem pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, przedawniają się z upływem 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przedsiębiorca skorzystał z tej pomocy.

Art. 13. (uchylony)

Art. 14. (uchylony)

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 38 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 38 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1540, 1552, 1629, 1669, 1693, 2073, 2126, 2159, 2192, 2193, 2215, 2242, 2244, 2245, 2246, 2429 i 2529 oraz z 2019 r. poz. 29, 271 i 303.

Art. 15. 1. Na wniosek zarządzającego starosta, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej, właściwy ze względu na położenie strefy może, za zgodą wojewody, powierzyć zarządzającemu prowadzenie, w tym wydawanie decyzji administracyjnych w pierwszej instancji, następujących spraw z zakresu prawa budowlanego dotyczących terenu strefy: wydawanie decyzji o pozwoleniu na budowę, przenoszenie pozwolenia na budowę na inną osobę, orzekanie o utracie ważności pozwolenia na budowę, przyjmowanie zawiadomień o zakończeniu budowy, wydawanie pozwoleń na użytkowanie obiektu budowlanego, udzielanie pozwolenia na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, nakazanie przeprowadzenia kontroli obiektu budowlanego i żądanie przedstawienia ekspertyzy stanu technicznego obiektu budowlanego.

2. Na wniosek zarządzającego rada gminy właściwej ze względu na położenie strefy może upoważnić zarządzającego do wydawania decyzji w sprawach ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczących terenów położonych w strefie.

Rozdział 4

Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy uprawniające do korzystania z pomocy publicznej

Art. 16. 1. Podstawą do korzystania z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, jest zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy uprawniające do korzystania z pomocy publicznej, zwane dalej „zezwoleнием”.

2. Zezwolenie określa przedmiot działalności gospodarczej oraz warunki dotyczące w szczególności:

- 1) zatrudnienia przez przedsiębiorcę przy prowadzeniu działalności gospodarczej na terenie strefy przez określony czas określonej liczby pracowników;
- 2) dokonania przez przedsiębiorcę na terenie strefy inwestycji o wartości przewyższającej określoną kwotę;
- 3) terminu zakończenia inwestycji;
- 4) maksymalnej wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji i dwuletnich kosztów kwalifikowanych pracy;
- 5) wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 3 i 4 – w przypadku, gdy inwestycja będzie realizowana na gruntach stanowiących własność lub użytkowanie wieczyste podmiotów innych niż wymienione w art. 5 ust. 1.

3.¹⁴⁾ Zezwolenie może być udzielone, jeżeli podjęcie działalności na terenie strefy przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w planie rozwoju strefy, o którym mowa w art. 9.

3. (uchylony)¹⁵⁾

4.¹⁶⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki udziela, cofa i zmienia zezwolenie. Cofnięcie i zmiana zezwolenia następuje na warunkach określonych w art. 19 ust. 2–4.

4.¹⁷⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki cofa i zmienia zezwolenie. Cofnięcie i zmiana zezwolenia następuje na warunkach określonych w art. 19 ust. 2–4.

5.¹⁸⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki zasięga opinii zarządzającego strefą przed wydaniem decyzji w sprawie udzielenia, cofnięcia lub zmiany zezwolenia.

5.¹⁹⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki zasięga opinii zarządzającego strefą przed wydaniem decyzji w sprawie cofnięcia lub zmiany zezwolenia.

6.²⁰⁾ Do postępowania w sprawie udzielania, cofania i zmiany zezwolenia stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60).

6.²¹⁾ Do postępowania w sprawie cofania i zmiany zezwolenia stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60).

¹⁴⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 15.

¹⁵⁾ Przez art. 38 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wejdzie w życie z dniem 16 czerwca 2019 r.

¹⁶⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 17.

¹⁷⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 38 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wejdzie w życie z dniem 16 czerwca 2019 r.

¹⁸⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 19.

¹⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 38 pkt 7 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wejdzie w życie z dniem 16 czerwca 2019 r.

²⁰⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 21.

²¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 38 pkt 7 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wejdzie w życie z dniem 16 czerwca 2019 r.

Art. 17.²²⁾ 1. Ustalenie przedsiębiorców, którzy uzyskują zezwolenie, następuje w drodze przetargu lub rokowań podjętych na podstawie publicznego zaproszenia.

1a. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzenia, zasady i warunki przetargu lub rokowań, a także kryteria oceny zamierzeń co do przedsięwzięć gospodarczych, które mają być podjęte przez przedsiębiorców na terenie strefy, odrębnie w odniesieniu do każdej strefy, uwzględniając w szczególności stopień, w jakim wielkość, przedmiot i charakter ekonomiczny planowanych przez przedsiębiorcę przedsięwzięć gospodarczych na terenie strefy i warunków ich realizacji przyczynią się do osiągnięcia celów ustanowienia strefy określonych w planie rozwoju strefy.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

Art. 17. (uchylony)²³⁾

Art. 17a.²²⁾ 1. Wniosek o przyznanie pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, jest składany w ramach przetargu lub rokowań, o których mowa w art. 17 ust. 1.

2. Wniosek o przyznanie pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, może być również złożony do ministra właściwego do spraw gospodarki przez dużego przedsiębiorcę w rozumieniu art. 2 pkt 24 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1), zamierzającego podjąć przedsięwzięcie gospodarcze na gruncie, o którym mowa w art. 5 ust. 3, nieobjętym strefą w dniu złożenia wniosku. Do wniosku przedsiębiorca załącza dokumentację wykazującą wystąpienie efektu zachęty, o którym mowa w art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia. Po potwierdzeniu efektu zachęty przez ministra właściwego do spraw gospodarki przedsiębiorca może rozpocząć przedsięwzięcie gospodarcze na tym gruncie.

3. Dużemu przedsiębiorcy nie przysługują żadne roszczenia w przypadku niewłączenia gruntu, o którym mowa w ust. 2, do strefy albo nieuzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na tym gruncie.

Art. 17a. (uchylony)²³⁾

Art. 18.²⁴⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki przeprowadza kontrolę działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w zakresie i na zasadach określonych w art. 40 oraz rozdziale 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212).

Art. 19. 1. Zezwolenie wygasa z upływem okresu, na jaki została ustanowiona strefa.

2. (uchylony)

3. Zezwolenie może być cofnięte albo zakres lub przedmiot działalności określony w zezwoleniu może zostać ograniczony, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) zaprzestał na terenie strefy prowadzenia działalności gospodarczej, na którą posiadał zezwolenie, lub
- 2) rażąco uchybił warunkom określonym w zezwoleniu, lub
- 3) nie usunął uchybień stwierdzonych w toku kontroli, o której mowa w art. 18, w terminie do ich usunięcia wyznaczonym w wezwaniu ministra właściwego do spraw gospodarki, lub
- 4) wystąpił z wnioskiem o cofnięcie zezwolenia albo ograniczenie zakresu lub przedmiotu działalności określonego w zezwoleniu.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może, na wniosek przedsiębiorcy, po zasięgnięciu opinii zarządzającego strefą, zmienić zezwolenie, przy czym zmiana nie może:

- 1) dotyczyć obniżenia poziomu zatrudnienia, określonego w zezwoleniu w dniu jego udzielenia, o więcej niż 20%;
- 2) skutkować zwiększeniem pomocy publicznej;
- 3) dotyczyć spełnienia wymagań odnoszących się do inwestycji realizowanej na gruntach stanowiących własność lub użytkowanie wieczyste podmiotów innych niż wymienione w art. 5 ust. 1.

²²⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 23.

²³⁾ Przez art. 38 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wejdzie w życie z dniem 16 czerwca 2019 r.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 650), która weszła w życie z dniem 30 kwietnia 2018 r.

5.²⁵⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki stwierdza wygaśnięcie zezwolenia na wniosek przedsiębiorcy, który:

- 1) nie skorzystał z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, na podstawie tego zezwolenia – jeśli przedsiębiorca posiada wyłącznie jedno zezwolenie, lub
- 2) nie osiągnął przychodów oraz nie korzystał ze zwolnienia w ramach zezwolenia, w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, z inwestycji, na którą zostało wydane zezwolenie – jeśli przedsiębiorca posiada więcej niż jedno zezwolenie, lub
- 3) skorzystał z pomocy publicznej udzielonej zgodnie z ustawą i spełnił wszystkie warunki określone w zezwoleniu oraz warunki udzielania pomocy publicznej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 4.

6.²⁵⁾ Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca dołącza oświadczenie o nieskorzystaniu z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, na podstawie zezwolenia, którego wniosek dotyczy, albo o nieosiągnięciu przychodów z inwestycji, na którą zostało wydane zezwolenie, albo oświadczenie o realizacji warunków udzielenia pomocy publicznej, o których mowa w ust. 5.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 19a. (uchylony)

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, powierzyć zarządzającemu:

1)²⁶⁾ udzielanie, w jego imieniu, zezwoleń, o których mowa w art. 16 ust. 1,

1) (uchylony)²⁷⁾

2) wykonywanie, w jego imieniu, kontroli realizacji warunków zezwolenia – uwzględniając potrzebę zapewnienia właściwego funkcjonowania strefy.

1a.²⁸⁾ Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, zarządzający wydaje w drodze decyzji.

1a. (uchylony)²⁹⁾

2. W przypadku powierzenia zarządzającemu wykonania bieżącej kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest on upoważniony do dokonywania czynności kontrolnych przewidzianych dla organu koncesyjnego w przepisach o koncesjonowaniu działalności gospodarczej w zakresie ustalonym w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1.

3. Zarządzający niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki o powstaniu okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 3, i może występować do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o cofnięcie zezwolenia, ograniczenie jego zakresu lub przedmiotu działalności określonego w zezwoleniu.

4.³⁰⁾ Minister właściwy do spraw gospodarki jest upoważniony do kontroli zarządzającego w zakresie realizacji zadań powierzonych na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zadań, o których mowa w art. 8, na zasadach określonych w rozdziale 4 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących. Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 21–23. (pominięte)

Art. 24. 1. Z dniem wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 4 ust. 1, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa przejmuje czynności i uprawnienia w stosunku do spółki ustanowionej zarządzającym, wykonywane przed tym dniem w imieniu Skarbu Państwa przez inny organ administracji rządowej, z tym że o udostępnieniu akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa takiej spółki, powstałej z przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. poz. 298, z późn. zm.³¹⁾³²⁾, postanawia minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 38 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁶⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 27.

²⁷⁾ Przez art. 38 pkt 10 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wejdzie w życie z dniem 16 czerwca 2019 r.

²⁸⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 29.

²⁹⁾ Przez art. 38 pkt 10 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wejdzie w życie z dniem 16 czerwca 2019 r.

³⁰⁾ Dodany przez art. 38 pkt 10 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1990 r. poz. 498, z 1991 r. poz. 253 i 480, z 1994 r. poz. 591 i 685 oraz z 1996 r. poz. 405 i 496.

³²⁾ Ustawa utraciła moc na podstawie art. 74 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. poz. 561), która weszła w życie z dniem 8 stycznia 1997 r.

2. Do powstałej na podstawie ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych spółki będącej zarządzającym nie stosuje się art. 17, art. 19 ust. 1 zdanie drugie, art. 23 ust. 1–3, art. 24, 28 i 29 *ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych*³²⁾.

3. Organ administracji rządowej właściwy w sprawach gospodarki gruntami w odniesieniu do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub wójt (burmistrz, prezydent miasta) w odniesieniu do gruntów stanowiących własność gminy może wnieść do spółki będącej zarządzającym prawo własności gruntów, których użytkownikiem wieczystym jest ta spółka, lub gruntów, które pozostawały w użytkowaniu wieczystym przedsiębiorstwa państwowego likwidowanego w celu wniesienia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części mienia przedsiębiorstwa do spółki. Wniesienie prawa własności gruntów, które pozostawały w użytkowaniu wieczystym likwidowanego przedsiębiorstwa państwowego, następuje w porozumieniu z organem założycielskim przedsiębiorstwa. W przypadkach określonych w niniejszym ustępie prawo użytkowania wieczystego wygasa z chwilą wniesienia prawa własności gruntu do spółki będącej zarządzającym.

Art. 25. 1. Zarządzający jest zwolniony od opłaty skarbowej z tytułu nabycia lub zbycia praw do nieruchomości położonych na terenie strefy.

2. (uchylony)³³⁾

Art. 26. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi informację o realizacji ustawy, wraz ze sprawozdaniem z wykonania budżetu.

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia³⁴⁾, z wyjątkiem przepisu art. 15, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

³³⁾ Przez art. 38 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 23 listopada 1994 r.